

Edo Brunner

Edo Brunner is misschien wel de hardst werkende man in de Nederlandse showbizz. De Utrechtse acteur en presentator is te zien op tv, in films en in het theater. En toch is hij nog geen échte Bekende Nederlander. 'Ik vind mezelf bekend genoeg'.

TEKST: PIET HEIN GONS / FOTO'S: ERIC KAMPHERBEEK

Gezellige klootzak

Vind jij jezelf ook de meest onwaarschijnlijke film- en tv-ster van dit land?

"Mmm, weet ik niet. Ik weet alleen dat ik heel veel doe en dat ik het altijd erg naar mijn zin heb. En dat ik er over het algemeen vrij goed mee weg kom, omdat ik aardige reacties krijg en goed gewaardeerd word."

Ik vraag het omdat je hoofd, je lijf en je naam nogal ongebruikelijk zijn. Je vol-doet niet bepaald aan het algemene beeld van 'filmheld'.

"Dat zou kunnen ja. Ik denk zelf graag dat ik voor zoveel verschillende dingen gevraagd word omdat het publiek en mijn medemakers het origineel vinden wat ik doe en hoe ik doe. En goed vinden ook. Maar of het door mijn uitstraling, uiterlijk of naam zou komen... Het kan meewerken dat niet heel veel mensen meteen weten wie ik ben, zoals bij een Michiel Huisman of zo. Maar hij speelt meer de heldenrollen en is daardoor ook meer de held."

Jij speelt gezellige, luchtige, vriendelijke rollen.

"Ja. Dat is ook een van de redenen waarom ik nu de theatervoorstelling *Voor Volk en Vaderland* ga doen. Ik was op zoek naar een mogelijkheid om eens iets heel anders te spelen en in deze voorstelling ben ik een enorme hufte, maar het is toch wel heel luchtig. Serieuze goedzakken, de sukkels, liggen me denk ik het beste. En blaaskaken ook wel. Maar volgens mij ben ik toch ook best goed als behoorlijke klootzak."

Juist als je iets heel anders speelt dan je lijkt, wordt het spannend. Waarom ben jij niet vaker een 'klootzak'?

"Omdat ze in Nederland niet *out-of-the-box* durven denken. Ik vind Nederland daar te klein in. Zeker als het gaat over produceren, casten en films en series maken, staan we nog zo in de kinderschoenen. We kunnen gewoon niet tippen aan films en series die in het buitenland gemaakt worden."

Wat voor gevolgen heeft dat?

"Dat we voorspelbare, bescheten en behoudende televisie en drama maken. Producenten en casting-bureaus durven niet. Regisseurs durven misschien meer, maar die krijgen daar de kans niet voor omdat ze de poen er niet voor hebben. Want producenten willen geen risico lopen. Als bijvoorbeeld regisseur Martin Koolhoven mij zou vragen voor de hoofdrol in een heldenepos, dan krijgt hij dat nooit voor elkaar. Al zou hij nog zo hard willen. Want de producent zou dan zeggen dat ik dat niet kan spelen en dat je daarvoor Michiel Huisman moet hebben. Zo gaat het."

Jij hebt op dat proces dus geen invloed?

"Een heel klein beetje. Als ik met goede ideeën kom."

Wordt daar wel naar geluisterd?

"Ja. Hoe meer je doet en hoe meer ervaring je hebt, hoe meer de mensen met wie ik werk willen luisteren naar mijn gedachten daarover. Daar kunnen ze niet altijd wat mee, maar de verdienste van veel en hard werken is wel dat je serieus genomen wordt. Als het gaat over uitgekozen worden voor rollen, is

Edo Brunner

Geboren: 11 oktober 1970. Dubbeldam

Opleiding: Hogeschool voor de Kunsten, Utrecht

Carrière: Tv-series o.a.: *Baantjer*, *Rozengeur & Wodka*, *Lime*, *Grijpstra & De Gier* en *Toen was geluk heel gewoon*.

Tv o.a.: *Cash Cab*, *Kannibalen*, *Tequila*, *Llinke Soepen*

Wie is de Mol. Films o.a.: *De Zwarte Meteor*, *Ja Zuster*.

Nee Zuster, *Feestje* en *Dennis P. Theater* o.a.: *Duizend Rozen*, *De Gelukkige Huisvrouw* en *Supervriend*.

afwachten overigens het enige wat je kunt doen. In televisie- en filmland zijn het veel meer de kopstukken van casting, productie en regie die dit bepalen. Zij moeten echt naar je toe komen."

Ben jij nu al zo bekend of berucht dat zulke mensen naar je toekomen met rollen?

"Ja, dat denk ik wel. Ik heb met vrij veel grote Nederlandse regisseurs gewerkt. Ze kennen me en we kunnen vaak ook goed met elkaar opschieten. Ik

'In Nederland maken we voorspelbare en bescheten televisie'

denk dat dat ook één van de redenen is waarom ik bij allemaal wel een keertje terecht ben gekomen. Die lullen met elkaar en zeggen dan: 'Die Brunner is oké, die moet je eens vragen'. Zo werkt het gewoon."

Je bent ooit met cabaret gestopt omdat je partner ermee stopte. Waarom ben je toen eigenlijk niet solo verder gegaan?

"Daar heb ik wel aan gedacht hoor. Maar ik ben een gezelligheidsdier. Ik heb gewoon mensen om me heen nodig. Ik ken wel mensen die solo op tournee gaan en die hebben altijd een hele stoet met vriend-

jes mee omdat ze anders vereenzamen. Je moet er wel zin in hebben om dat voor elkaar te boksen. En alle vrienden die ik heb zullen me gaan uitlachen en zeggen: 'Ik heb zelf een baan, regel maar een andere hoer die meegaat op tournee'. Dat trek ik niet. Ik geloof ook nog niet dat ik genoeg talent heb om in mijn eentje een publiek te vermaken."

Je bent dus wel klaar met cabaret?

Nee, het staat nog steeds op een warm plaatje. Misschien als ik iemand tegenkom met wie het klikt. Of als ik ineens de geest krijg en denk: ik ga het toch in mijn eentje proberen. Ik ben nu met theater bezig en televisie gaat ook hartstikke goed. Het vervelt me nog steeds niet. Dus als ik af en toe dit soort krentjes in de pap vind, zoals bij *Growing Up in Public* spelen, word ik daar heel blij van. Ik ben ook wel eens benaderd voor grote producties met lange tournees, maar dat houd ik niet vol. Ik wil niet lange periodes hetzelfde doen."

Divagedrag.

"Ja, zo zou je het wel kunnen noemen hoor, dat neem ik je niet kwalijk. Het is wel een beetje een luxeding, dat geef ik toe. Maar ik houd gewoon liever mijn agenda een beetje open. Dan kan ik kijken of er leukere dingen voorbij komen in plaats van zeven maanden lang één voorstelling uitwonen. Lopen-debandwerk, daar pas ik voor. Zolang als ik dat kan maken tegenover mezelf. Daarom ben ik sowieso in dit vak terecht gekomen: omdat ik niet aan de lopende band wilde gaan staan."

Hoe komt het dat je zo zichtbaar bent op allerlei gebieden en toch geen écht bekende Nederlander bent?

"Ik word heel vaak herkend en aangesproken, dus in die zin ben ik wel een bekende Nederlander. Ik vind mezelf bekend genoeg. De enige reden waarom je mij geen bekende Nederlander zou kunnen noemen, is omdat ik niet in de *Story* sta."

Ja, waarom eigenlijk niet? Niet spannend genoeg?

"Niet spannend genoeg... Nooit op het idee gekomen, *whatever*, dat boeit me ook echt niet. Laten we het er niet over hebben en schrijf er zo min mogelijk over voordat ze op een idee komen. Dat zou ik echt niet lachen vinden. Beroemd zijn is mijn ambitie niet. Mijn ambitie is mooie dingen maken of dat nou televisie, film of theater is. Ik wil mijn best doen, het onderste uit de kan halen en altijd scherp zijn. Soms is het al vervelend genoeg dat daar van alles bij komt aan aandacht enzo. Maar je hoort me niet klagen hoor, absoluut niet." ■

Meer lezen over Edo en de voorstelling *Voor Volk en Vaderland*? Kijk op www.mijnNL.nl/edobrunner

INFO

Voor Volk en Vaderland - *Growing Up in Public*.
Huis a/d Werf, 5 t/m 8 maart (20:30) € 11,-.
Stadsschouwburg Utrecht, 9 en 10 apr (20:30) € 13,-.